

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 мѣсеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
за 6 мѣсеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира:
до редакцијата на в-къ
„Свѣткавица“ — гр. Варна.



СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Издатель Стоянинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:
60 ст. на първа страница
и 40 ст. на четвърта стра-
ница за гарсонден редъ.

За обявления на с-
ни присти се л-
по 0.2 ст. на дум

Неплатени писма не
приематъ.
Разсочия не се връщатъ.



Важно за г-да строителитѣ

Христо П. Овчаровъ

Тара Шейтанджикъ.

Съобщавамъ на г-да строителитѣ, че се установихъ въ гара Шейтанджикъ и открихъ собствена кариера за прочутитѣ и удобри отъ самото Министерство на Общ. Сгради, Шейтанджикъ камани, отъ които доставлявамъ на извозни цѣни, като: цокълъ, стъпала, подпрозорци, булдури, парпети, плочи за постилане дворове и др.

За споръ сумѣние отъ провинцията направо до менъ, а за града Варна, до Петръ П. Овчаровъ & С-ие.

Съ почитание:

3—10

Христо П. Овчаровъ

НИКОЛАЙ КИРИЛОВЪ

ВАРНА.

Телефонъ № 135, II участъкъ улица „Малка Прѣславска“, № 9.

СПЕЦИАЛНО
ЕЛЕКТРОТЕХНИЧЕСКО & ИНФОРМАЦИОННО

БЮРО.

Информира и представява разни електротехнически фабрики по съобщителни и осветлителни инсталации, също и наемане на помѣщения, продажби на имоти и служби по всички отрасли на търговията, промишлеността и занаятитѣ. *Всѣки денъ и часъ е на разположение* по всички свѣдения и улеснения, потребни за гр. Варна, цѣла България и въ странство. *Приематъ се и застраховки:* за животъ на д-то „Ню-Йоркъ“ и за пожаръ на дружеството „Фениксъ.“

Българска Бонбонена Фабрика „Бориславъ“

на

Г. Николиевъ & А. Поповъ, Варна.

Първата и единствена въ Варна модерно комплектна моторна фабрика, произвежда всички видове захарни издѣлия: бонбони, пълни съ шоколадъ и съ разни фруктови мармалади; карамели разни видове, пълни съ шоколадъ и фруктови мармалади, обвити съ луксозни етикети и афоризми отъ най-знаменати автори; фондани, английски гоми, желта захаръ (небеть шекари), леблеби шекари, пейниръ шекари, сиропи, фруктови сладка, локумъ типъ Сира и разни видове росолови бонбони пълни съ ликьоръ, за локума и росоловитѣ бонбони имаме доведенъ специалистъ майсторъ отъ Сира, дѣто се изработватъ прочутитѣ Сирски локуми и всички видове захарни издѣлия. По поръчка изработва по вкусъ и желанието на клиентъ.

Всичкитѣ видове захарни издѣлия, както и цѣнитѣ имъ, които фабриката изработва, сѣ поименовани въ цѣноразписа, който при поискване фабриката изпраща безплатно.

6—10

Слѣдъ събора.

Последнитѣ тържества около Славянския съборъ отвѣкоха вниманието на политическитѣ кръгове и обществото забрави за моментъ палящитѣ въпроси изъ областта на вътрѣшната политика. Всички здравомислящи граждани устрѣмиха погледитѣ си къмъ благородното начинание на славянскитѣ дѣйци, които се събраха въ българската столица за да заякчатъ основитѣ на културното единение на всички славянски народи. Но, слѣдъ привърпване работитѣ на събора, всѣкой ще помисли и за изпълнението на своитѣ политически задѣлжения.

Прѣди всичко, държавния глава отдавна напусна страната за да пътува изъ Европа и като че ли той не обръща никакво внимание що става въ България. Видейки въ предѣлитѣ на „своето“ царство, той има случая да се убѣди, че днешното демократическо правителство е изгубило всѣкакво довѣрие въ широкитѣ народни маси, че то е загазило въ безисходния пътъ на беззаконията и грубитѣ насилия. Атакувани отъ всички страни, заели се сами по между си, кой по-вече да използва облагитѣ на властта, демократитѣ прѣдставляватъ жалкото зрѣлище на съкрушени и нравствено паднали хора, които съ всички сръдства гледатъ да продължатъ днитѣ на своето позорно властвование. Тѣ се скъпятъ за два-три депутатски

мандати, при всичко че въ камарата разполагатъ съ подавяюще работѣнно болшинство. И затова, законодателнитѣ избори въ вакантитѣ околии сѣ назначени верѣдъ лѣтото, въ най-силнитѣ и непоносими горѣщини. По това врѣме почти всички избиратели сѣ заняти съ неотложни полски работи и по тази причина тѣ ще манкиратъ упражнението на избирателното си право. Прѣдъ урнитѣ ще се явятъ само продажнитѣ и безсѣлестни елементи, които ще даждѣтъ гласа си за правителственитѣ кандидати. Разбира се, това ни най-малко не ще поурѣчи на правителството да се хвали съ нова побѣда. А въ сѣщностъ то знае, че народа го ненавижда, защото никое друго правителство до сега не си е служило въ таква широки размѣри съ лъжата, измамата и насилието. Колкото и лѣтнитѣ горѣщини да се отразяватъ уморително върху борческия духъ на политическитѣ дѣйци, обаче тѣ не трѣбва да спиратъ борбата сръщу самозванното демократическо правителство. Общепризнатъ фактъ е, че въ страната владѣе пълна анархия. Въ чужбина прѣвзнасятъ новото българско царство, обаче правителството и до денъ днешенъ не е помислявало, че новосздаденото положение трѣбва да добие върховната санкция на великото народно събрание. Демократическото

ПРОДАВА СЕ

По причина, че съмъ ангажиранъ съ много други търговски прѣдприятия, извѣствамъ на интересуящитѣ се, че продавамъ собствената си ПИВНИЦА „БАТЕМБЕРГЪ“, нахояща се на ул. „Владиславъ“ (ташъ-йолу) съ много износна цѣна. Споразумѣние лично съ мене: Гачо Ж. Андрѣичевъ.

Фабрика „ЯГОДА“, Гара Шуменъ

за винени коняци, мастики, вермутъ, битери, ликьори и др.

на

Маринъ П. Паскалевъ & С-ие

Единствена въ България конячна фабрика съ двойна парна дестилация и най-модерна филтрация.

Цѣноразписъ при поискване — франко. 1—15

правителство е изгубило и най-малкия морален кредит прѣдъ обществото, то е безсилно вече да управлява страната.

Баламутъ.

„Интелигентни врѣмена“ или Ново военно „природно явление“.

Сжцествуването и управлението на армията, макаръ и да се базира на закони, положения, уставы, наставления, обаче, всѣки началникъ прокарва свои възглѣди и своя воля. Какъвто е бригадниятъ командиръ, такава ще бѣде и бригадата. Отрѣда на Скобелева въ 1877 г. се е отличавалъ отъ корпуситѣ на Кридинера и Шаховски. Скобелевъ умѣлъ да поведе така отрѣда си, щото винаги излизалъ побѣдителъ; Кридинеръ и Шаховски така глупаво се разпорѣждали въ боя, щото винаги корпуситѣ имъ търпѣли поражение слѣдъ поражение. Но Скобелевъ още въ мирно врѣме така умно и тактически прокарвалъ своитѣ възглѣди и налагалъ своята воля, щото спечелилъ уважението и любовта на своитѣ подчинени. А уважението и любовта сѣ фундамента на оная слѣпа вѣра, която кара войницитѣ въ огънь и вода да влизатъ, стига това да пожелае тѣхния кумиръ — началникъ.

Въ послѣднитѣ години въ българската армия изцѣляха личности, които се стараятъ да копиратъ разни знаменити полководци. Но до сега нито единъ не се издигна надъ обикновенитѣ смъртни, никой не спечели уважение, авторитетъ. Напротивъ, колкото нашитѣ генерали и полковници се стараятъ да изтъкватъ като умни, талантлив и даже гениални, толкова повече тѣ падатъ въ очитѣ на своитѣ подчинени. Грѣшката имъ се заключава въ убѣждението, че тѣ считатъ генералскитѣ и полковничии погони достатъченъ признакъ на твор-

чески умъ. Да бждемъ Драгомировъ, Скобе евъ, Фонъ-деръ-Голдъ, прѣди всичко трѣбва образование. До колко нѣкои наши генерали и полковници нѣматъ нищо общо не само съ спомѣнатитѣ, а и съ най-по-срѣдственитѣ европейски генерали и даже съ турскитѣ паша послѣ хурнета, служи слѣдующата заповѣдъ, която буквално публикуваме: „Заповѣдъ по 2 бригада отъ 4 Прѣславска дивизия, № 27, 12 май 1910 год., Варна“.

„Като поздравявамъ всички чиновове отъ пострената ми бригада съ началото на съветската ни служба, считамъ се гордъ и щастливъ, че менъ се падна високата честъ, да командувамъ тази славна бригада, която по своитѣ традиции, тактическа подготовка и ония високи добродѣтели си е спечелила добро име и въ трудната задача на подготовката, възпитанието и обучението на младитѣ сили, които по отечественъ дългъ, отъ единия край влизатъ, а отъ другия излизатъ. Частитѣ отъ повѣрената ми бригада сѣ въ пжтя на правилното разбиране на своето прѣдначение и дѣлото се води съ пълнъ успѣхъ. При наличността на тѣзи поставени на солидни основи, народна школа и при констатираната солидарностъ, която сжцествува между равни, подчинени и началници; ще се въодушевявамъ отъ най-голяма надежда и ще вѣрвамъ, че и при менъ, носението на службата, ще получи пълния си развой и всички началствующице ми съдѣйствуватъ въ колкото важна, толкова трудна и сложна мисия: по управлението, възпитанието и пълната подготовка на бригадата въ бойно и мирно отношение, а сжщо и за усиляването на доброто име, съ което тя се вече ползува. За да се достигне тая, тѣй близка до сърдцето ни цѣль, за да бждемъ на висотата на нашето назначение и най-послъ за да бждемъ и останемъ японцитѣ на близкия изтокъ, както вече нѣколко познавачи по военното дѣло и съ

авторитетъ чужденци ни нарѣкоха, трѣбва да бждемъ: хора отлични, офицери прѣдани и патриоти — достойни за нашето отечество; това ще постигнемъ само чрѣзъ трудъ, залагане и съ надежда въ себе си, ония воински добродѣтели, чрѣзъ и съ помощта на които да се явяваме всѣкога и при всички случаи въ ролитѣ си, като неотстъпно слѣдваме въ пжтя на строгата изпълнителностъ, безусловната прѣданностъ къмъ военното дѣло, пълната обичъ всички служебни задължения, съзнателно отнасяне къмъ исканията на службата, въ каквато форма и да се проявяватъ, и, най-накрая, като вѣнецъ на всичко, дълбока и безаветна любовъ къмъ Царя и Отецеството.

„Пазяйки строго и непоколебимо тѣзи военно нравствени длъжности, проищани отъ високото си прѣдначение; сплотени около короната, въ една съединителна сила, съединителнитѣ части на която до толкова да заякчимъ, че да достигнемъ до неразриваемостъ, неменуемо ще достигнемъ, че само къмъ извѣстно тѣхническо образование, но и къмъ абсолютно и съзнателно изпълнение волята на главнокомандующия и къмъ единомислие, за друга и доброволно самопожертвуване за общото благо и честта на военното дѣло. Да не се забравя, че всѣки офицеръ прѣдставлява отъ себѣ си цѣлия офицерски корпусъ и, че обикчовенно, по одного се сжди за всички, а слѣдователно, доброто или лошо мнѣние за частитѣ ни отъ кждѣто и да иде то, е въ сжщото врѣме наша лична слава или неуспѣхъ. Веднажъ тѣзи аксиоми съзнати, длъжностъ е на всѣки одного, носящъ знаковетѣ на своята частъ: да се въодушевява отъ благородното съревнование, да работи безъ шумно, за прѣдставлението ѝ да се дава точна смѣтка за дѣлата и въ кржга на своето служебно положение да крѣпи и допринася — за запазване доброто име и за засилване славнитѣ бойни и мирни традиции на своята си частъ. Въ

днешнитѣ интеллигентни врѣмена, офицера трѣбва да обладава обширни познания и високи морални качества; да се самоусъвършенствува безспирно и никога да не допуша мисълта, че знае достатъчно, а още по-малко скромния си запасъ отъ познания да парадира безогледно. Офицеръ като обучава и възпитава своитѣ си подчинени, трѣбва едновременно и самъ да се съвършенствува и да възпитава и укрѣпи въ себе си военнитѣ добродѣтели и доблести, за да бжде живъ примѣръ на своитѣ войници; да ги обича съ всичката си душа; да се грижи за тѣхъ повече отъ колкото за себе си; да се държи бащински къмъ нуждитѣ имъ и началнически въ исканията си и вѣрвайте, че, при всички случаи, ще може да използва всички тѣхни добри качества даослаби недостаткитѣ имъ и да ги прѣдпази отъ врѣднитѣ влияния, на които въ сегашнитѣ години слабитѣ натури много лесно могатъ да се поддатъ. Като пожелавамъ успѣхъ въ всичкитѣ начинания, прѣканвамъ всички началствующи лица да вниматъ въ настоящата ми заповѣдъ, като постоянно наблѣгатъ за нейното прилагане.

Командиръ на бригадата:

Полковникъ Енчевъ.“

1. Многовѣковнитѣ чловѣчески отношения сѣ изработили нѣкои житейски правила, които се строго пазятъ. Хората се поздравяватъ съ лично, сѣмейно, обществено, гражданско и държавно щастие. Ако нѣкой се изложи на нещастие, най-подлюще бжде да се поздравява съ това нещастие. И тѣй, само опастливенитѣ съ нѣщо отъ сждбата се поздравяватъ. Полковникъ Енчевъ, който се счита „гордъ и щастливъ“ съ „високата честъ да командува“ тукашната бригада, вѣроятно е поздравяванъ отъ своитѣ близки и познати съ повишението. Но той, полковн. Енчевъ, да поздравява „всичкитѣ чиновове“ отъ бригадата съ себе си — това е злобата на деня между офицеритѣ, подофицеритѣ

ПОСЛѢДНИИ И ЖЪ.

Послѣдния ѝ погледъ.

отъ Жозефъ-Рено.

— Има думата защитата, каза строго прѣдседателя на сжда.

Г-нъ Артуръ Робенъ, славния адвокатъ, като се исправи, пълна тишина се възвори. Огъвка додоташе глъчка отъ тълпата, която не можа да влѣзе. Сждебнитѣ засѣдатели, които почти дремяха, отвориха си очитѣ и се вслушаха. Въ залата, прѣпълнена съ свѣтъ, отлично тоалирани дѣми се обѣ; наха къмъ ораторъ и трепнаха отъ шумѣтъ на ламбитѣ, които току що се запалиха.

Сензационната афера Модъ Ренхаръ, послѣдната сцена на която щѣше да се разыграе, стѣ нѣколко мѣсеца пълнѣше вѣстницитѣ. Тази чудесна блондинка, която наричаха „трагичната вдовица“, бѣше ли отровила

скромния си мъжъ съ цѣль да се ожени съ единъ богатъ любовникъ? Бѣше ли тя мъченица или пъкъ чудовище? Въ печата и въ публиката, гдѣ то тя броеше горещи приятели и жестоки врагове, само съ нея се занимаваха.

Про урора посочи на множество изобличителни улики, но той не прѣдстави никакви материални доказателства. Аутопсията върху г. Ренхаръ, починалъ веднага слѣдъ испиването на една чаша липовъ цвѣтъ (блжка, приготвена отъ жена му), не можа нищо да открие. Споредъ заключението на лѣкаритѣ, тази скоростна смъртъ не можеше да бжде естествена; на всѣки случай, тѣ признаха своето затруднение категорично да

се произнесатъ, защото въ тѣлото не се откриха никакви слѣди отъ отрова. Но въпрѣки взетитѣ отъ г-жа Ренхаръ грижи да отстраня слугитѣ, сданъ отъ тѣхъ твърдише, че я е видѣлъ, когато тя е наливала нѣщо въ чашата. Възнитана въ ориента, гдѣ то баща ѝ е билъ консулъ, тя много пжти се е хвалила, че познава разни сигурни отрови. Тя веднага отговори, че слугата сънува или лъже; а да се казва, че омъртвяването въ ориента става съ отрова, това е праздна приказка. Вѣрно е, че тя имала любовници; но между прелюбодѣянieto отъ интересъ и между прѣстѣпленieto, разликата е голѣма.

Сждебнитѣ прѣния бѣха на прѣтърпѣние, но освѣтъ едно подозрѣние нищо друго не оставаше.

Привлекателната хубостъ на обвиняемата, скандала на сѣмейния ѝ животъ, високопоставенитѣ ѝ любовници, — всичко това бѣ привлѣкло любопитството на много свѣтъ. Между

това сждиитѣ забѣлѣзаха, че и адвокатъ Артуръ Робенъ бѣ влюбенъ въ своята клиентка.

Красавицата бѣше обаяла фамозния хищниязаторъ на сждебнитѣ засѣдатели. Той не скриваше това и искаваше намѣрение да се ожени съ нея слѣдъ оправданието ѝ, даже съ рискъ да изпусне и професията си. Той се възмущаваше загдѣто сж я затворили, безъ да има дори и начало на доказателства за нейната виновностъ. Накой като него не вѣрваше въ нейната невиностъ; касателно това той не търпѣше никакво възражение. До като ставаше распита на свидѣтелитѣ, той бѣше гнѣвенъ, нападателенъ.

Сждебнитѣ прѣния показваха, че страстѣта на защитника бѣ горещо сподѣлена. Ясения погледъ на боже-ствената Модъ, — подозрителенъ и лошъ за сжда, сждебнитѣ засѣдатели и свидѣтелитѣ — добиваше една чаровна сладостъ като се устрѣмеше къмъ Артуръ Робенъ. Прѣзъ всич-

и редницитѣ. Прѣди всичко, полков. Енчевъ трѣбва да има много прѣувеличено мѣние за себе си, за да поздравява съ себе си ония, на които случайю е станалъ началникъ. Значи, счита своитѣ подчинени опѣстливени. Слѣдва отъ това, че до неговото назначеніе тѣ сж били нещастни, или не сж били щастливи. И тѣй, при бившия бригадеѣ командирѣ „всичкитѣ чиновове“ сж били нещастни, или не сж били щастливи. Авторитѣ на подобна публична атестация за прѣдшественика си най-малко може да се нарѣче крайно невѣспитанъ чловѣкъ.

2. По-нататѣкъ въ заповѣдта се говори за подготовка, възпитание и обучение на „младитѣ сплв, които по отечественъ дългъ отъ една край влизатъ, а отъ другия излизатъ“. Нали нищо не можете да разберете, читатели? И азъ не мога да разбера. Ще кажа само това, че подобна безмислица може да се напише само отъ тая порода хора, на които стомаситѣ до толкова енергично работятъ, щото не даватъ възможност на мозъка да напрѣга своитѣ мислителни апарати.

3. Българскитѣ войници на Близкия Изтокъ трѣбвало да си останатъ японци. Полковникъ Енчевъ съ това признава, че утрѣ или вдругиденъ българскитѣ войници могатъ и да не приличатъ на японцитѣ отъ Далечния Изтокъ. Всичко зависи отъ офицеритѣ: каквито сж офицеритѣ, такава ще бжде и армията. Че нашитѣ бригадни командири нѣматъ нищо общо съ японскитѣ бригадни командири, за това служи заповѣдта на полк. Енчевъ.

4. Около короната трѣбвало да се сплотятъ така, щото да се достигне до „неразриваемостъ“ за абсолютно и съзнателно изпълнение волята на Главокомандующия. Че на Фердинанда отъ Кобургъ трѣбватъ офицери, които да изпълняватъ само неговата воля — това не е вѣщо ново. За тая цѣль полковници отъ типа на Енчевъ да

ли ще сполучатъ да сплотятъ своитѣ бригади до неразриваемостъ — това говорятъ събитията въ послѣднитѣ години въ Сърбия, Турция и Персия.

5. Прѣди 13 год. единъ Ивановъ нарѣче армията „природно явление.“ Този Ивановъ, за да се отличи отъ многото други Ивановци, които служатъ въ армията, сега се нарича „природно явление.“ Полков. Енчевъ обогати българския езикъ съ новъ терминъ: „интелегентни врѣмена.“ И затова офицеритѣ, подофицеритѣ и рѣдницитѣ отъ варненския гарнизонъ го наричатъ „интелигентно врѣме.“

Карьерата на нашитѣ първи офицери е единствена по рода си въ всемирната история. Това не може да имъ се прости отъ другитѣ офицери. Ето защо, още отъ прѣди 20 години, когато въ рѣдветѣ на армията служѣха офицери не по-стари отъ 30 години, вече общъ викъ се раздаваше отъ младитѣ офицери за подмладяването на армията. Рачо Петровъ удовлетвори това тѣхно желание: въ 1895 г. уволни около 50 майори и капитани, които нѣмаха повече отъ 15 изслужени години. Насърчени отъ тоя успѣхъ, младитѣ офицери постоянно агитиратъ за подмладяване. Желанието имъ се удовлетворява: всѣка година се изхвъргатъ изъ рѣдветѣ на армията старши офицери. Благодарение на това изхвъргане, българската армия е съ най-подмладенъ офицерски корпусъ.

И въ другитѣ армии на свѣта се стрѣматъ да подмладяватъ офицерския корпусъ. Но само подмладяването не е достатъчно: паралелно съ това подбиратъ така офицеритѣ за повишение, щото да се достигне и поумняване на офицерския корпусъ.

Въ България става тѣкмо обратното: подмладяването е равносилно съ оглушаване и притѣняване на офицерския корпусъ. За враговетѣ на личния режимъ сж необходими глупави хора. Военниятъ министъръ

Николаевъ ни дава най-осезателни доказателства за това. Що се отнася до полков. Енчевъ, за умствен. багажъ на когото свидетелствува прѣдметната заповѣдъ, даже въ турската армия той не би отишълъ по-далечъ отъ капитански чинъ.

ХРОНИКА

Голѣмъ скандалъ.

Мѣсецъ има-нѣма отъ както е дошелъ новия градеки началникъ, но той извърши толкова много беззакония, че по наташното му стоение на този постъ е абсолютно невъзможно. Още като дойде въ Варна, той започна да се пири насамъ-натамъ и да издава невъзможни високомѣрни заповѣди. Човѣкътъ искалъ да се покаже, че разбира отъ нѣщо, а, въ сжщностъ, указа се, че той нѣмалъ и най-елементарно понятие за добросъвѣстното изпълнение на служебния дългъ. Прѣди нѣколко дни той бѣ забранилъ на файтонджитѣ да минуватъ по широката улица и да спиратъ до „Гроздъ“, освѣтѣ това, искалъ щото всѣкога да се намира единъ файтонъ на негово расположе-ние, и то безплатно. Разбира се, тази своеобразна заповѣдъ възбуди справедливото негодувание на файтонджитѣ и въ Петѣкъ тѣ обявиха стачка. Но ще повѣрвате ли, интелегентния демократически началникъ започна да арестува, бие и ругае. Между многото случаи, той противозаконно е лишилъ отъ свобода около 20 минути Василь Казаковъ и го нарѣкълъ „дебелоглавецъ“, къмъ Иосифъ Янакевъ се обърналъ заканително: „азъ вапата мама ще заплача; а файтоджията Евантъ Хосапианъ пострада повече, защото г-нъ началника му нанесълъ нѣколко плесеници, слѣдъ туй ударилъ го съ шашката си и го ритналъ съ ботуша си. Това безобразно поведение на начал-

ника възбуди всеобщо негодувание, което безъ малко щѣше да се разрази въ кървава саморасправа, ако г. прокурора не бѣше се намѣсилъ. Сжбота сутринта началника се опита да арестува всички файтонджии за да се откажатъ отъ стачката. Извѣстниятъ русенски герой, полицейския приставъ Петковъ, показваше най-голѣмо усърдие да помага на началника сп. Русенската касапница не му стигаше, та искаше да стане крвопролитие и въ Варна. Прѣдъ третия участѣкъ и въ градската гладина бѣше се стекълъ множество народъ, защото файтонджитѣ не искаха да се оставятъ да бждѣтъ арестувани. Когато и г. прокурора намѣри, че заповѣдитѣ на началника сж противозаконни и дѣйствиата му произволни, тогава събралото се множество даде силенъ изразъ на накипелото негодувание. Както началника, тѣй и пристава бѣха обругани и оплюти. Тълпата можеше да ги раскъса и на парчета но, за тѣхно щастие, благоразумието взема врѣхъ и тѣ останаха неповрѣдими. Такевъ постоянно се хвали, че демократическитѣ управители и началници били все умни и интелегентни; види се тѣ ще бждѣтъ все като оплютия варненски екземпляръ, който извърши прѣстѣпления по служба: нанесе обида и побой на нѣколко души. Надѣемъ се, че прокурорския надзоръ ще вземе бѣлѣжка отъ това и ще даде заслуженото по закона възмездие на побойника-градоначалникъ.

Демократически реформи.

Демократитѣ не прѣставатъ да се хвалятъ, че тѣ сж направили много реформи въ управленіето на страната. Една отъ най-важитѣ реформи бѣ и тази: прѣмахването на вѣстовитѣ и замѣняването имъ съ ординарци. А за никого не е тайна, че ординарцитѣ вършатъ сжщата работа като вѣстовитѣ: всѣки денъ ще срѣдните ординарци натоварени съ бошчи и конници, съ кофи и котли да

кото врѣме, тя като че ли нежно се допираше до него. Даже заблѣзала ѣ да бжде по въздържана. Въ сжщностъ, тя бѣше съвсѣмъ искренна.

Сжкрушена отъ затвора, станала нервна до лудостъ, тя се опита на два пжти да се самоубие. Изоставена отъ стария си любовникъ, отъ сѣмейството си, осакателена, останала безъ пари, напуштана отъ всички: какво да се прави? Тѣкмо въ този моментъ, знаменития адвокатъ Артуръ Робентъ прѣдлагаше да сподѣли живота си съ нея. Тя го обожаваше и разбра, че нейния бракъ и нейното прѣлюбодѣние сж били плачевна незначителностъ. Тя се чувствуваше обновена, възхитена и никогажъ като сега не бѣше се отдала съ цѣлата си душа.

Артуръ Робентъ започна защитителната си рѣчь, пропята съ краснорѣчие и логика. Това бѣ едно великолѣпно оратарско зрѣлище. Аргументитѣ на прокурора се губѣха прѣдъ този грѣмливъ гласъ, като пращинки

подъ морския вѣтрѣръ. Сждебнитѣ засѣдатели плачеха; оправданието ставаше очевидно.

Прѣдседателя прѣустанови за малко сждебното засѣданіе. Като излъзе сжда — защитителната рѣчь щѣше да продължи — прѣдседателя обяви, по силата на своята неограничена властъ, че допълнително ще се разпита свидетеля Балани.

Артуръ Робентъ си седна съ прѣзрителна усмивка. Това бѣ изненада за всички и настаналия шумъ прѣстана, когато свидетеля се яви.

— Г-не прѣдседателю, г-да сждебни засѣдатели, вчера азъ ви казахъ всичко, каквото зная по това дѣло. Но, прѣдупрѣдѣтъ съ едно анонимно писмо, азъ се отпавихъ тази сутринъ въ кжщата на прѣстѣпленіето и тамъ намѣрихъ това малко пишентце, съдържанието на което ми се вижда подозрително. Ето го.

Той сложи пишето върху масата на вещественитѣ доказателства. Меж-

ду публиката нова глъчка се вдигна. Сжда се събѣщаваше. Двама стражари чуха г. Робента да пита клепента си: „Какво е това пишентце?“ А тя усмивната отговори: „пишето е пѣлно съ вино отъ мискетъ.“

— Г-да сждебни засѣдатели, трѣбва да се анализира точността, която съдържа това пишентце — каза прѣдседателя.

— Мога ли и азъ да го видя? попита г. Робентъ.

— Разбира се...

Знаменития адвокатъ отвори малкото пишентце, доближи го до устата си и продума:

— Г-да сждебни засѣдатели, никак ва анализа не е нужна. Че точността въ това пишентце не е отровна, а е вино отъ мискетъ, азъ ще ви докажа ей-сега. Гледайте!

Спокойно и съ единъ деликатентъ жестъ, той дигна пишето къмъ устнитѣ си.

Той щѣше да го испие, но не остана врѣме.

— Не, ти нѣма да пиешъ, извика отчаяно г-жа Ренхаръ; ти го грабна отъ него, изпразни го до дѣно, сетнѣ го хвърли на земята, гдѣто то подскочи.

Една ужасна тишина се въцари въ сждебната зала. Всички почувствуваха настѣпващата смъртъ. Защитника и виновната се гледаха лице съ лице и нейнитѣ стѣклени очи изпращаха послѣдния ѣ погледъ. Сетнѣ г-жа Ренхаръ падна безчувствена на земята...

Въ единъ провинциалентъ градецъ, единъ адвокатъ — който изглежда твърдѣ старъ, съ истрити и скъсани дрехи, съ исцалана риза — минава нѣкога по голѣмата улица, съ чанта подъ мишницата. Прѣгърбенъ, почернялъ, съ бавни стѣпки, той като че ли не поглежда никого. По нѣкога той се явява да защитава само нѣкои дребни дѣла. Това остана отъ славния г. Артуръ Робентъ.

носятъ вода, да цепятъ дърва, да забавляватъ малки деца и мн. др. т. Види се това не бѣ достатъчно и затова демократитѣ направили сега и друга реформа. Въпроса се касае за демократизиране на армията. До сега войницитѣ, при постъпване въ редоветѣ на войската, полагаха клѣтва, че ще служатъ вѣрно и честно на княза и отечеството. Сегашния демократически текстъ на войнишката клѣтва гласи: „ще служа вѣрно на Н. В. царя на българитѣ и ще бъда готовъ да изпълнявамъ точно и безпрѣкословно всички неговѣ заповѣди“. Когато въ Русия старитѣ порядки постепенно се рушатъ, за да отстъпятъ мѣсто на новитѣ реформи, у насъ става тъкмо противното. Излишно е да се истѣква, че новата войнишка клѣтва е противозаконна и, като такава, не може да се счита за длъжителна и обвързвателна. Ако тази клѣтва бѣше въведена при друго правителство, демократитѣ биха проглушили свѣта съ своитѣ жестоки критики. Но тѣ сега мълчатъ като безгласни риби, само и само да се задържатъ по дълго врѣме на власт. Демократитѣ знаятъ много добръ, че съ безпрѣкословно изпълнение на царски заповѣди може да се доживѣе само Пушкина и Мукденъ; но ще дойде денъ, когато народа скѣпо ще заплати за тѣхното раболѣпие прѣдъ царя на българитѣ.

„Интелигентни врѣмена“.

Привличане вниманието на читателитѣ си върху статията „Интелигентни врѣмена или ново военно природно явление“, излѣзла изъ подъ перото на отличния ни сътрудникъ г. Баламутъ; фамозната заповѣдъ на г. бригадни командиръ се прѣдава безъ всѣкакво измѣнение въ стила и правописа. Нека всѣкой прочете за да се убѣди въ високата интелигентностъ на „японскитѣ“ ни висши военномачалници.

Ционистическа конференция.

Завчера, се откри ционистическа конференция въ града ни, която ще заседава до 6 того включително. Сжщеврѣменно, ще се състои и събора на еврейскитѣ гимнастически дружества „Макби“ отъ България и сѣия отъ Цариградъ.

Славянски гости.

Слѣдъ закриване на славянския съборъ въ София, града ни бѣ посѣтенъ отъ множество славянски гости: руси, сърби, чехи и харвати. Нѣкои отъ тѣхъ отпътуваха за Цариградъ и отъ тамъ ще се върнатъ въ роднитѣ си мѣста.

Владиславъ „Варненчикъ“ (1444г.).

Имаме прѣдъ себе си изящно илюстрирана свезка на поляшкния вѣстникъ „Tygodnik Ilustrowany“ (Варшава), съ статията

на Ив. Гжегожевски: „do grobu Wladislawa. Писателътъ изказва мнѣние, че разкопаване отъ иманяри гробъ до 4 км., край шосето за Добричъ, е гробътъ на полския и маджарски кралъ Владиславъ. Статията е придружена отъ слѣднитѣ картини: видътъ на полесражението (бойното поле) отъ 1444 г.), три изгледа на гр. Варна и ликътъ на Тодора Илиева, която билъ причина, гдѣто гроба била вандалски разкопанъ отъ иманяри (миналата година на Петровъ-денъ). Ив. Гжегоженски печата по настоящемъ обемистъ трудъ за гроба на Варненчика въ списанията на поляшката академия въ Краковъ. Извѣсто е, че нашето археол. д-во поканило Ив. Гж., който знае български, да държи публично сказка въ нашия градъ за Владислава. Както се научаваме, сказката ще се състои прѣзъ м. Септемврий т. г.

Сждебни ваканции.

Отъ 1 Юлий започнаха сждебнитѣ ваканции. Съгласно закона за устройството на сждилицата, прѣзъ ваканционитѣ мѣсеци Юлий и Августъ може да се да се разглеждатъ само дѣла отъ спѣшенъ характеръ. Въпрѣки това, прѣзъ този мѣсець сж насрочени нѣкои дѣла, които не сж отъ такъвъ характеръ. Когато сждиитѣ не съблюдаютъ законитѣ, тогава какво остава за другитѣ хора?

Запитване.

Пишатъ ни отъ г. Добричъ да запитаме г. Добришкий Сждебенъ Слѣдователъ, какво е направило съ лицето тѣрсе но чрѣзъ „държавенъ вѣстникъ“ брой 261, обявление № 239 отъ 30/XI 907 г., вслѣдствие писмото му № 2805 отъ 27/XI м.

Търсеното лице е Милко Ив. Тютюнджиевъ, който се е завърналъ прѣзъ 1908 г. и сега е медицински фелдшеръ въ с. Ботево, добришка околия.

Колоездаченъ излетъ.

Варненското колоездачно д-во устрои излѣтъ до мѣстността „карантина.“ Завчера всички колоездачи, формено и въ стройни рѣдъве, потеглиха отъ дружествения колодромъ къмъ прѣкрасната мѣстностъ „карантина“. Пѣтя макаръ малко дълъгъ, при това и труденъ за езда, но другарската солидарностъ и веселото настроение правяха го съвършено лекъ и колоездачитѣ неусѣтно се отзовахме прѣдъ „карантината.“ Тукъ гледката бѣше приятна. Слѣдъ другарската веселба въ бюфета на бирарията „Галата“, съпроводена съ духовитости и забавни шеги, тѣ се завърнаха въ града. Идушата недѣля ще има излетъ до Пода, участъкъ при рѣка камчия.

Учителски конгресъ.

Днесъ въ София се открива XVI редовенъ конгресъ на Бъл-

гарския учителски стюзъ. Още прѣди 16 години българското учителство схвана своето високо призвание да буди народа и да сѣе просвѣта; затова то се сгрупира, — организира и полска, но сигурно втрѣше напредъ. Не може да се отрече отъ никого, че учителския стюзъ застава на твърда почва и въ много случаи той е упражнявалъ голѣмо влияние върху общественния ни животъ. Считаме за свой дългъ да поздравимъ делегатитѣ на конгреса, като имъ пожелаемъ сила, енергия и прозорливостъ при разрѣшаване на прѣдстоящитѣ задачи.

Разни.

Намѣренъ е на тротоара, подъ една отъ маситѣ за посѣтителитѣ прѣдъ градина „Гроздъ“ единъ златенъ дамски прѣстенъ. Притежателя да се яви въ градоначалството и си го получи.

Изгубени сж свидѣтелствата № № 515 и 516, издадени отъ Варнен. Акц. Др-во „Бжджщностъ“, заедно съ една кожена черна чантичка, принадлежащи на г-ца В. Атанасова; учителка въ Варнен. Дѣвич. Гимназия. Който намѣри тия вѣщи, умолява се, да ги прѣдаде въ градоначалството.

Намѣренъ е мъжки черъ чадъръ съ калѣфъ около цирка; който го е изгубилъ да сж яви въ редакцията за получаването.

Варненски Окржженъ Затворъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1421.

Дирекцията на варненския окр. затворъ, извѣства на интересующитѣ се, че на 11 августъ т. г. въ 3 часъ слѣдъ пладнѣ, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция, въ варненското окржжно финансово управление, за отдаване на прѣдприематъ, доставката на хлѣбъ, месо и др. съветни продукти, а така и разнитѣ прѣдмети за освѣтление, отопление и др. за затворницитѣ, прѣзъ идущата 1911 год. Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 5%, а именно: за хлѣба 500 лева; за разни съветни продукти 350 лева; за газъ, фитилъ, сапунъ и др. 50 лева.

Желаящитѣ да взематъ участие въ търга, да се съобразизатъ съ членове 11, 13 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия. — Поемнитѣ условия и другитѣ книжа по търга, може да се видятъ всѣки присѣтетеенъ денъ и часъ, въ горѣпомѣнатото финансово управление.

Разносикитѣ по обявяването на търга, както всички гербови марки, сж за смѣтка на прѣдприемача, върху когото се утвърди търга.

гр. Варна, 22 юний 1910 г.

Директоръ: М. Сираковъ.

Основенъ учителъ

дири да подготви прѣзъ ваканцията слаби ученици въ отдѣленията, срѣщу скромно възнаграждение. Споразумѣние въ книжарницата на Боянъ Блъсковъ — Мусалата за Ю. Х.

Обявление.

Студентъ по математика, дава частни уроци. Споразумѣние до редакцията.

Продавамъ

КЪОШКЪ съ дѣтаи, долу една стая за кухня, съ кладенецъ — добра вода за пиене, съ петъ декари лозе и съ овощни дървета, мѣстността „Рупи“, най-живописната мѣстностъ на Варненския лозя, 280 метра надъ Евксиноградския пѣтъ отъ къмъ казармитѣ.

Споразумѣние: **ДИМО СТОЯНОВЪ.**

(При Окр. Сждъ — Варна).

Печатница „Просвѣта“ — Варна.

ЛИТОГРАФИЯТА

на

П. ЗЕНГИНОВЪ & С-ие — ВАРНА,

е снабдена съ всѣкигѣ принадлежности: моторъ и специални работници, приема да изработва по най-модеренъ начинъ: акции, чекове, полици, фактури, бланки, всѣкакъвъ видъ етикети, визитни карти, свадбени билети, торбички за брашно, мишени за войската, корици за тетрадки и блокове, реклами и всички други литографически работи.

Съ най-износни цѣни

Работа чиста, бърза и гарантирана.

Съ почитание: **П. Зенгиковъ & С-ие.**